

Asociația "Salvează o inimă"
noi punem suflet!

Asociația "Salvează o inimă"
Sediul social: sat Boscoteni Comuna Frumușica Jud. Botoșani
C.I.F: 31015982
E-mail: office@salveazaoinima.ro
Website: www.salveazaoinima.ro
Facebook: www.facebook.com/salveazaoinima
Telefon: 0752.753.540

21.09.2015

COMUNICAT DE PRESĂ

Prof. univ. dr. preot Constantin Coman: "Boala și suferința, binecuvântări nedorite care ne apropie de Dumnezeu"

Când viața ia o turnură neașteptată, iar sănătatea face loc bolii și suferinței, în suflet se naște o avalanșă de întrebări dureroase: De ce mie? De ce acum? De ce copilului meu? Ce am făcut să merit asta? Pentru ce sufăr atât? Oameni din toate timpurile au încercat să dea răspunsurile potrivite, însă eforturile lor au fost zadarnice. Numai Dumnezeu cunoaște rațiunea și finalitatea lucrurilor și doar El ne poate aduce liniștea și vindecarea, chiar și atunci când totul pare a fi pierdut. Așa cum ne arată scrierile sfinte, dar și istoria omenirii, seara necazului este urmată întotdeauna de dimineața bucuriei. Despre rostul suferinței și al bolii în viața fiecăruia dintre noi a vorbit Gabriel Tudor cu părintele Constantin Coman, profesor universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București.

Gabriel Tudor (Asociația "Salvează o inimă"): În ultimele câteva decenii asistăm la o creștere alarmantă a numărului de bolnavi, în special copii. Dacă pentru un adult putem vorbi de consecințe ale unor alegeri greșite, pentru copii nu putem vorbi. Și atunci apare întrebarea: de unde vine suferința și de ce?

Părintele Constantin Coman: Teologic vorbind, suferința și boala sunt urmări ale păcatului. De ce suferă copiii care nu au păcat? Pentru că sunt născuți în păcate, cum spune proorocul David, neînțelegându-se prin asta că faptul zămislirii și al nașterii este păcat, ci faptul că atunci când se zămislesc copiii, cei doi părinți sunt într-o anumită stare păcătoasă. De exemplu, o fire egoistă este o stare păcătoasă, o fire altruistă este o stare bună, virtuoasă. Dacă noi zămislăm copii într-o stare egoistă, pătimasă, dușmănoasă, evident că această moștenire se transmite copilului, care devine „beneficiarul” cauzelor ce generează mai devreme sau mai târziu o boală sau o suferință. Să nu mai vorbim de altele, mai grele: beția, desfrâul, lăcomia, minciuna, hoția, înșelăciunea, judecata celuilalt, ținerea de minte a răului etc. Boala, suferința, ce sunt în fond? Disfuncții mai mici sau mai mari ale legilor fiziologice, ale funcționalității organismului uman, care are un suport spiritual, duhovnicesc. Lucrul ăsta ni-l spune și medicina: la temeiul funcționării organismului este informația, un set de legi duhovnicești. Ni se confirmă mai mult pe zi ce trece că o anumită stare a omului favorizează sănătatea, iar o altă

Asociația "Salvează o inimă"
noi punem suflet!

Asociația "Salvează o inimă"

Sediul social: sat Boscoteni Comuna Frumușica Jud. Botoșani

C.I.F: 31015982

E-mail: office@salveazaoinima.ro

Website: www.salveazaoinima.ro

Facebook: www.facebook.com/salveazaoinima

Telefon: 0752.753.540

stare favorizează boala. Omul cu o anumită pace, liniște și bucurie ține departe boala. Omul aflat sub imperiul tristeții, al depresiei și regretelor favorizează boala, și nu orice fel de boală, ci unele chiar foarte serioase, virulente, uneori incurabile.

Deși poate aduce teribil de multă suferință, poate fi considerată boala o binecuvântare în anumite cazuri?

Trebuie să fim foarte atenți! Așa cum aflăm din istoria biblică, cea a Bisericii, din viețile sfinților sau ale pustnicilor, o anumită stare de boală și suferință poate fi convertită în binecuvântare. Boala și suferința în general îl ajută pe om să se smerească, să-și conștientizeze limitele, dependența de Dumnezeu, să iasă dintr-o existență și mentalitate autosuficientă, autonomă și să se deschidă Bunului Dumnezeu. Din acest punct de vedere, este o mare binecuvântare! Vorbim însă de oameni maturi, nu de copii... Experiența ne spune că în starea de suferință, omul este mai aproape de adevăr decât în starea de confort și de bine, pentru că, de obicei, binele riscă să-L concureze pe Dumnezeu. Omul se mulțumește cu starea de sănătate, cu bucuria împreună-petregerii cu semenii lui, a unui pânțec sănătos care-i permite să mănânce tot ce-i place, cu bucuria unei minți sănătoase care poate să „mestece” toate ideologiile și teoriile din această lume sau cu bucuria unui suflet care se poate îndulci cu tot felul de amăgiri, de iluzii... Toate acestea îl țin pe om departe de adevărul lucrurilor, de adevărul propriei existențe. Confruntarea cu suferința și cu boala îl trezește, iar când se confruntă cu limitele posibilităților sale fiziologice, când organismul nu mai face față singur provocărilor, omul își dă seama că este o existență limitată. Abia atunci începe să se gândească serios dacă are acces la o resursă nelimitată, care este cea dumnezeiască. Iată cum suferința ne aduce mai aproape de Dumnezeu și devine o binecuvântare!

Putem trăi în confort și să fim în același timp și aproape de Dumnezeu sau aceste două situații sunt mutual exclusive?

Experiența ne dovedește că sunt ferm exclusive. Cei care, fără să fi suferit, aspiră la împlinire, la desăvârșire, – îi regăsim adesea în monahism, în ceata sihaștrilor – au ca prim demers lepădarea de confort, de lume. În Noul Testament, în literatura noastră filocalică și în viețile sfinților, găsim ca pe o teoremă că „prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu”. Ceea ce spune tot sau rezumă tot.

Când suferim îndelung avem tendința de a crede că am fost părăsiți, ori că nu există Dumnezeu. Dacă totuși există, nu este atât de bun pe cât pretinde, căci, nu-i așa, ce Dumnezeu bun și-ar lăsa copiii să sufere? De ce lasă cale liberă suferinței în viața omului, mai ales a tinerilor și a copiilor?

În pedagogia dumnezeiască, suferința este recuperată pozitiv. Bunătatea lui Dumnezeu convertește starea negativă a omului în bine. Îngăduie suferința pentru că este o stare în care omul se poate apropia și de semenii săi și de El. În suferință omul este mult mai solidar și

Asociația "Salvează o inimă"
noi punem suflet!

Asociația "Salvează o inimă"

Sediul social: sat Boscoteni Comuna Frumușica Jud. Botoșani

C.I.F: 31015982

E-mail: office@salveazaoinima.ro

Website: www.salveazaoinima.ro

Facebook: www.facebook.com/salveazaoinima

Telefon: 0752.753.540

înțelegător cu ceilalți decât în confort. Lucrurile nu trebuie văzute numai în perspectiva acestei vieți, ci și în perspectiva vieții de dincolo de moarte. Din această perspectivă, asumarea suferinței fără prea mare supărare sau respingere este un factor care îl apropie pe om de Dumnezeu, îl face să se întoarcă cu fața spre El. În temeiul dreptății Sale, cine beneficiază de foarte multă suferință e posibil să primească o plată pe măsură, în termenii veșniciei, după cum citim în parabola din Evanghelia după Luca, cea cu bogatul nemilostiv și săracul Lazăr...

Când avem un stil de viață dezordonat sau facem alegeri greșite și suntem conștienți de asta, dacă ni se întâmplă ceva rău, ne este mai ușor să acceptăm. Cum privim, însă, un necaz mare atunci când știm sigur că nu avem o vină directă?

Ne-ar ajuta foarte mult să înțelegem că existența noastră nu este una izolată și singulară, ci este foarte solidară cu existența părinților, strămoșilor, neamului nostru, vecinilor noștri, contemporanilor noștri și așa mai departe. Așa cum spunea părintele Stăniloiaie, firea umană nu este întreruptă între persoanele umane, ci este într-o continuitate. De aceea, ca în niște vase comunicante, ceea ce se întâmplă bine în tine, trece și în mine într-o anumită manieră, în funcție de cât de consistentă sau subțiată este legătura dintre noi. Prin urmare, în temeiul acestei solidarități, omul ar înțelege mai bine lucrurile. Noi, ca preoți, suntem confrunțați frecvent să le răspundem unor oameni de ce li se întâmplă lor sau copiilor lor anumite lucruri. Ne spun: „n-am făcut cine știe ce în viață...”

„Am fost la biserică, am postit...”

Da, asta este un aspect și deschideți acum un alt subiect și mai important, al suferinței celui nevinovat. Există o cauză a suferinței, a bolii în păcat. Cine suferă pentru păcat, suferă ca plată, să spunem, care poate fi purificatoare. De ce suferă, însă, dreptul? Răspunsul pe care îl dă Dumnezeu în Sfintele Scripturi pentru suferința dreptului este că ea este ispășitoare și pentru ceilalți. Suferința unuia bun dintre noi are consecințe pozitive asupra tuturor, așa cum suferința lui Hristos, Cel mai drept dintre oameni, are un caracter universal și cu consecințe pozitive asupra întregului neam. Numai suferința dreptului are această iradiere pozitivă! Societatea românească a momentului mi se pare a fi una foarte bolnavă, foarte decăzută. Noi înșine ne săpăm groapa. Cei responsabili, care au administrația centrală și locală în mână, sunt oameni care subminează la modul propriu bunurile celorlalți, sănătatea, educația. Nu se poate ca într-o astfel de societate lucrurile să meargă bine. Iar aceștia nu sunt căzuți din cer, ci suntem noi: părinții noștri, fiii noștri, frații noștri, surorile noastre, noi suntem! De aceea colcăie boala, pentru că este multă cădere, neascultare, fărâdelege, multă nesimțire. Pe de o parte vina e a făptuitorului, pe de altă parte e și complicitatea generalizată a celorlalți. Majoritatea participă la rău, unii într-o măsură mare, alții într-una mică.

Asociația "Salvează o inimă"
noi punem suflet!

Asociația "Salvează o inimă"
Sediul social: sat Boscoteni Comuna Frumușica Jud. Botoșani
C.I.F: 31015982
E-mail: office@salveazaoinima.ro
Website: www.salveazaoinima.ro
Facebook: www.facebook.com/salveazaoinima
Telefon: 0752.753.540

Dar toți suportă consecințele...

Și mai mult, sunt loviți cei nevinovați!

Mai vindecă Dumnezeu astăzi așa cum o făcea în vremurile biblice, indiferent de afecțiune? Vă întreb pentru că, în predici ascultăm deseori vorbindu-se despre vindecarea sufletului, dar despre a trupului prea puțin.

E mai importantă vindecarea sufletului, pentru că dacă am avea percepția corectă asupra vieții, am vedea că acolo e nivelul adevărat al viețuirii. Din experiența preoțească vă spun că mâna lui Dumnezeu intervine nu așa cum vrea omul, ci așa cum vrea Domnul și dă soluții unor situații critice din punct de vedere al suferinței, care se dovedesc a fi mult superioare însănătoșirii pur și simplu. Am văzut și minuni! Un tânăr cu ocluzie intestinală a fost trimis acasă pentru că nu se mai putea face nimic. M-a rugat insistent să mijlocesc pentru a se putea duce să moară la mănăstire, la Cernica. A ajuns acolo, s-a dus seara la moaștele Sfântului Calinic, s-a rugat cât a putut, apoi s-a culcat și dimineața s-a trezit sănătos. Se întâmpla acum 10-15 ani, azi e bine. O minune! Cred că se întâmplă foarte multe astfel de minuni, dar omul – sub dominația raționalismului – caută mai curând o explicație firească a însănătoșirii, decât să creadă că Dumnezeu face minuni. Mai mult decât atât, omul când se face sănătos uită că a fost bolnav! Nici nu bagă bine seama cum s-a făcut sănătos. Atât de mulțumit și de confortabil se simte în starea de sănătate, că nu se mai gândește că e posibil ca bunul Dumnezeu să fi intervenit să-l însănătoșească, iar el să-l dea slavă și să-l mulțumească. Ingratitudinea este o altă „calitate” a oamenilor și a românilor.

Uneori, în ciuda tuturor eforturilor medicilor și a rugăciunilor noastre, unii oameni pleacă din această lume. Putem vorbi de un NU clar și răspicat al lui Dumnezeu la rugăciunile de vindecare a celui bolnav?

Nu neapărat! Logica momentului morții rămâne o taină la fel de mare ca și logica momentului nașterii cuiva. Nu stă în puterea și nici în hotărârea omenească, ci stă în hotărârea lui Dumnezeu. Ca preoți, ne confruntăm și cu moartea tinerilor și cu cea a bătrânilor și suntem nevoiți de multe ori să vorbim la înmormântări, să dăm anumite mângâieri și explicații. Eu cred că și o zi de ar primi omul să trăiască, ar trebui să-l mulțumească lui Dumnezeu pentru că este un dar. Însă omul este nemulțumit și când moare la 70 și la 80 și la 90, pentru că se sfârșesc lucrurile, dar nu se uită în urmă că a avut darul unei vieți de 70 de ani, sau de 30, 40 ori 50 de ani, care înseamnă totuși ceva! Dacă ai conștiința minunii care este existența umană, dacă ai o anumită adâncire a lucrurilor, te bucuri că ai luat act de această existență. Trebuie să recunoaștem suveranitatea bunului Dumnezeu, în care nu există arbitrariu...

Asociația "Salvează o inimă"
noi punem suflet!

Asociația "Salvează o inimă"

Sediul social: sat Boscoteni Comuna Frumușica Jud. Botoșani

C.I.F: 31015982

E-mail: office@salveazaoinima.ro

Website: www.salveazaoinima.ro

Facebook: www.facebook.com/salveazaoinima

Telefon: 0752.753.540

Deși uneori așa lasă impresia...

Nu, asta e erminia neputincioasă a oamenilor, care vine și dintr-o foarte păcătoasă îndreptățire de sine. Omul vrea să își găsească dreptatea insinuând nedreptatea lui Dumnezeu. El trebuie să înțeleagă că este o existență care își primește întru totul existența de la Dumnezeu. Spunea un mare teolog al zilelor noastre: „Omul are existența împrumutată!”. Păi când ți se dă totul, tu mai ceri socoteală? De ce așa, de ce nu mai mult, de ce nu mai puțin? Am pierdut perspectiva suveranității lui Dumnezeu ca Alfa și Omega, cauza creației, de unde vine toată existența noastră. Dacă ne-a dat Dumnezeu un an, știe El de ce. Dacă ne-a dat trei, știe El de ce, are rațiunea Lui. Marea problemă a omului contemporan este o foarte atenuată conștiință de sine. Nu știe cine este și ce este. Nu merge la adâncimile sensului existenței sale. Nu se întrebă cine respiră, cine merge, cine gândește în propriul organism. De unde vine, cine-l determină, cine îl definește, de ce este așa și nu altfel, de ce nu este altfel și este așa. Sub presiunea unor factori exteriori, dar nu fatali, am ajuns să trăim semiautomat, semiconștient, ca niște necuvântătoare și din această stare rezultă foarte multe neputințe.

Părintele Constantin Coman s-a născut pe 28 august 1953 în satul Albești din județul Buzău. A urmat școala generală acolo, iar apoi Seminarul Teologic din Buzău și Institutul Teologic de Grad Universitar din București. În octombrie 1977, a fost admis la cursurile de doctorat, Secția Biblică, Specialitatea principală Noul Testament. Între anii 1977-1978, a urmat Cursurile anului I de doctorat la Institutul Teologic de Grad Universitar din București, încheiat cu susținerea lucrărilor și a examenelor de an, iar în perioada 1979-1983, a făcut studii postuniversitare la Facultatea de Teologie a Universității din Atena, unde, la 8 decembrie 1983, obținea titlul de doctor în teologie. Părintele Coman este autorul următoarelor cărți: Prin fereastra bisericii sau O lectură teologică a realității; Erminia Duhului, Dreptatea lui Dumnezeu și dreptatea oamenilor; Între iluzia împlinirii și certitudinea eșecului, apărute la Editura Bizantină.

Asociația "Salvează o inimă" a fost înființată pe data de 17 decembrie 2012, și își dorește să reunească sub același acoperiș un număr cât mai mare de profesioniști din diferite domenii, oameni bine pregătiți și motivați, oameni de bine, oameni simpli, cinstiți și onești, oameni care cu suflet și dedicare pot ajuta în campaniile și proiectele noastre și astfel împreună să ne atingem scopul final de a lăsa copiii noștri o moștenire valoroasă, mărturie a faptului că noi oamenii, comunitatea în ansamblul ei, suntem tot ce trebuie și suficient pentru ca lucrurile să meargă într-o direcție bună

Persoană de contact

Vlad Plăcintă

Președinte

Asociația "Salvează o inimă"

0752753540

Transmite,

Dr. Tănase Taseu

Director General

Plus Communication

0725.465.508

© Drepturile de autor pentru conținutul acestui document aparțin

agenției de relații publice **PLUS COMMUNICATION**. www.pluscommunication.eu